

er bleven Professor. Jeg kan huske en hel Række Tandlæger, som i sin Tid vare Professorer — jeg skal ikke nævne dem ved denne Lejlighed, jeg tror, at man derved vilde komme alt for langt ind paa Enkeltheder. Men det er slet ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at man aldrig tidligere har set Tandlæger blive Professorer.

Jeg vil blot sige lige overfor det ærede Medlem, at efter den politiske Stilling, det ærede Medlem nu har, forstaaer jeg meget godt, at han paa ingen Maade kan være tilfreds eller vil blive tilfreds med nogen som helst Embedsbesættelse eller andre Ting, som jeg foretager mig indenfor den medicinale Verden. Men jeg tager mig det meget roligt, thi, som jeg nævnte før, har jeg haft mange Lejligheder til at se, hvorledes man ude i Befolkningen i meget vide Kredse har været særdeles veltilfreds netop med min Administration paa det medicinale Omraade.

Slengerik: Det er ikke, fordi jeg vil hævde nogen særlig Spaadomsevne for mit Parti, at jeg tager Ordet, men jeg vil sige, at naar den højtærede Justitsminister mente at kunne fremhæve, at det var for mit Parti, det særlig var slaet fejl, naar Talen var om Udfaldet af Valget i Køgekredsen, er der ogsaa andre Partier, der have spaaet i saa Henseende og have spaaet galt. Jeg skal minde om den Spaadom, den højtærede Konseilspræsident, der nu sidder i samme Ministerium som Justitsministeren, udtalte under Finanslovbehandlingen . . .

Formanden: Disse Udtalelser vedkomme ikke den foreliggende Sag, og det ærede Medlem er ikke angrebet paa dette Punkt. Jeg har ikke hindret Justitsministeren i at omtale dette, fordi Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) nævnedes denne Sag, men jeg erkender ikke det rigtige i, at det ærede Medlem kaster sig ind i denne Debat om noget udenfor Sagen liggende.

Slengerik: Jeg maa selvfølgelig bøje mig for Formandens Afgørelse. Hvad jeg berørte, er blevet omtalt af de to foregaaende Talere, uden at de ere blevne standse, men naar den højtærede Formand ønsker, at jeg ikke skal omtale dette Emne, skal jeg standse hermed.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg vil blot til den højtærede Justitsminister sige, at han argumenterer, som han plejer at gøre. Den højtærede Justitsminister siger, at da den Stilling, jeg har i Arbejdsraadet, er paa 600 Kr., og Distriktslægeembederne er paa 800 Kr., drejer det sig her omtrent om det samme. Den højtærede Justitsminister ved ligesaa godt som jeg, at en Distriktslæge begynder med 800 Kr. og stiger til 1,600 Kr., at hans Embede er pensionsberettiget, og at hans Embedsindtægter ikke ere indskrænkede til den faste Løn, saa de to Ting kunne slet ikke sammenholdes. Men naar den højtærede Justitsminister slog paa, at jeg i sin Tid burde have gjort ham opmærksom paa, at han maaske hellere skulde være gaaet til Sundhedskollegiet for at faa dets Indstilling om mine Kvalifikationer til at sidde i Arbejdsraadet end paa egen Haand udnævne mig, maa jeg sige, at saa gaar Justitsministeren for vidt. For det første er der ikke nogen Bestemmelse om, at der skal være en Læge i Arbejdsraadet, der staar ikke det mindste i Loven om det, jeg kunde derfor ikke vide, om det var i min Egenskab af Læge, eller om det var i en anden Egenskab, at jeg fik denne Udnævnelse, og for det andet er Sundhedskollegiet overhovedet aldrig blevet raadspurgt ved Udnævnelser af den Art, der her er Tale om. Jeg kunde anføre en Mængde Eksempler paa, at den Art, om jeg saa maa sige, honorarlønnede Hverv har Sundhedskollegiet ikke haft noget med at gøre. Det ved for Resten den højtærede Justitsminister meget godt. Men den højtærede Justitsminister søger stadig ved Udenomstale at slippe bort fra dette, at der til nogle af de Embeder, han har givet bort, har været Ansøgere, som vare saa udmærket vel kvalificerede, at det var den største Uretfærdighed at forbigaa dem. Jeg bebrejder ikke de Mænd noget, der have taget imod de Embeder, den højtærede Justitsminister har givet dem, jeg finder, det er den naturligste Sag af Verden, at en Læge, som den højtærede Justitsminister giver et Embede, tager imod det, men jeg bebrejder den højtærede Justitsminister, at han giver disse Embeder bort til sine Folk, naar de søges af andre, som ere langt bedre kvalificerede.

Justitsministeren (Alberti): Overfor det ærede Medlem vil jeg blot sige, at naar det ærede Medlem sagde: jeg argumenterer, ganske som jeg plejer at gøre, opfatter jeg dette som en Kompliment fra det ærede Medlem, da jeg efter min Mening plejer at